

Maja Visinski - Izbrane pesmi

MOJ MOŠKI

Za pol trenutka me je zažgalo v himenu.
Moški me je ogrel, moj moški.
V dialogu in prepletu, neukrotljivo.
Samosvoj me je zasvojil.
Nisem se mogla izgovarjati, da sem
poznavalka mavric na soncu.
Z vnetljivo sapo je prižgal moje žarke,
da mu pišem sladkobne verze.

Moški me je premaknil, moj moški.

RDEČA PENTLJA

ob debelem starem tramu
sem dokončno odlesenela
z veliko rdečo pentljo okrog vratu
od znotraj me je odgrnil
z nekaj užitka v natančnejših zamahih

in zibanjem nad pasom
tako me je nad tlemi okušal, napajal jezik
okupiral, preden so ptiči odprli kljune in se oči zaprle
da bi vase odtisnile gibe grudaste noči
ugreznila me je vase nase od kdovekje
trgajoč moj zakrneli libido, ki ga je
skrito shranil pod dimast bran

kjer ni bilo skoraj ničesar, razen teles
migljivih bitij urbanega plemena

PRIZNANJE

vetrovito ga prečešem s svojo
drobceno desnico, ponovim
enkrat, dvakrat, trikrat
v lastnem izparevanju stojim pred njim
in vibrirajoče oklenem stegni
okoli njegove močne noge
spominja me na izluščevanje sonca
na razgaljeni koži
kadar lica vzhajajo kot kvašen kruh

v meni me spravi do solz

NAZAJ V POSTELJO

na pol šepajoče s krčem v desnem stopalu

se sprehodim iz sobe v kopalnico
te ošinem s pogledom, roko in izbočeno bradavico
čutim, kako po stegnu iz mene curljaš
ko ti voda darežljivo drsi po goli koži
kot da bi se zagozdil na pol poti
- brez besed, velikih gest in s priprtimi očmi
bi lahko najini udi spet silovito trznili
pa sva jih nežno pustila na začetku naslednje besede
potem se v domačnosti nastaniš v postelji
me počakaš, da se zvijem podte
in se te oklenem kot zaščitnika
ko še vedno plešeš
v mojih neuporabljenih globinah
(do koder te vsakič spustim nekoliko dlje)
ki potrebujejo vedno več nadaljevanja
da se skozi divjo samoto napolnijo
z življenjem, ki ga iz krča spustiš vame

POD MIZO

pod mizo komajda opazno zibam boke
želim se prevrnit na hrbet in dat noge narazen
da bi potrgal cunje z mene
me pogoltnil, zenovsko očistil
preden iz mene odteče vonj po nočni invaziji
ki se tačas nabira v razkoraku
obdrgnjenem v šiv že navlaženih kavbojk
tako rada bi se že zajedla v to močvirje
se s prsti zavila v vročične usne

in samovnetljivo kriknila v malikovanje
spotoma harmonično vzcvetela

NA VLAKU ME JE IMEL NEZNANSKO RAD

Danes zjutraj mi je zadišal vonj po tračnicah med Ljubljano in Trbovljami - v sanjah me je imel neznansko rad, brez čutne šepavosti, naglasa nisem spreminjala, tudi ne nasmeha, samo spodnji del trebuha je divjal med poskakovanjem po spominski plošči, kje sem se spotikala ob naelektreno erotiko in se z jezikom zažirala vanj, ko me je širil na straniščnem umivalniku zadnjega vagona, potem pa je spet za mano vzdihoval, da bi me zaznamoval, kako da sem njegova, v valovanju pohote, zaripla v lica in z mokrimi presredkom sem se zarila v njegovo paralelo, dokler me ni na lahno poljubil na levo lice in se ponovno dotaknil vročične venere, da bi mu dlan po meni še dolgo dišala.

NOČITEV Z ZAJTRKOM

mogoče je to bila samo
trivialna nočitev zajtrkom
potem, ko so se zvezde spustile niže
da si me lahko v temi opazoval
kako se svetlikam v spokojni sreči

BESEDE

toliko besed imam na konici jezika
spustim jih po tvojem telesu
in v tvoja usta
da bi jih izrekel namesto mene
ker bi zveneale bolj sigurno
in bolj zares
takim bi jim verjela
bile bi takšne
kot sem si jih vedno želela
pa ne bi imelo veliko smisla
če bi jih izrekla sama sebi
zato pa jih hranim
in kopičim na koncu jezika
ki ga vneto vtikam vate
da bi ven prilezlo
vsaj pol moje želje
polovica jo je že razmazane
po mojem vročičnem telesu

DIH

dihhalno polje je v trenutku postalo
ozko kot korzet
srce je bilo izven mene
ko je sveže vdrl v moje telo
in si ga jemal skozi čustveno membrano
da je iz njega pognalo na milijone svetov
iz majcenih luknjic po od nevihte razdrobljeni koži
sprani od paralelizma afinitete

Prispeval Maja Visinski
Petek, 14 Marec 2008 00:00

kjer se je trudilo obdržati ravnotežje
skozi privlačnost, ki me je gnala
po kosteh v nenasitnost